

Arrest

nr. 214 907 van 9 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. ZAMANI
Frans Gasthuislaan 33
1081 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 21 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 december 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. ZAMANI, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die op 17 november 2018 aan de Belgische grens de toegang tot het grondgebied werd geweigerd, diende op 17 november 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 10 december 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker op 11 december 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 17/11/2018

Overdracht CGVS: 23/11/2018

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen. Artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet machtigt mij de huidige beslissing te nemen tijdens uw vasthouding aan de grens. Op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, werd er een versnelde procedure toegepast in dit dossier.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming organiseerde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen op 30 november 2018 een persoonlijk onderhoud van 9u20 tot 12u30. U werd doorheen het onderhoud bijgestaan door een tolk het Punjabi machtig. Uw advocaat, meester Zamani, was aanwezig voor de gehele duur van het onderhoud.

Het onderhoud werd georganiseerd in het transitcentrum Caricole, waar u op dat moment verbleef.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Pakistaanse nationaliteit te hebben, en afkomstig te zijn van een dorp in de regio Mandi Bahaudin, in de Punjab. U leefde hier tot 2003, en ging dan in Lahore studeren. Nadat u een bachelorsdiploma gehaald had, kon u met behulp van een vriend van u, J., gaan werken in Riyad, Saudi Arabië vanaf 2007. Uw vrouw, met wie u verloofd was vanaf 2005 en trouwde in 2009, kwam u daar af en toe bezoeken.

In 2014 was u samen met J. naar porno aan het kijken, en werden jullie beiden opgewonden. J. raakte u seksueel aan, waarna jullie seks hadden. U hoorde naderhand van hem dat hij daarvoor al gay was met Filipijnse jongens. Jullie hadden daarna elke paar dagen betrekking. Het begon jullie collega's evenwel op te vallen dat jullie vaak bij elkaar over de vloer kamen, en bovendien zagen ze J. in zijn ondergoed bij u. Uw manager maande u aan om op te houden met jullie relatie, of hij zou u aangeven bij de religieuze politie. Daarop besloten jullie begin 2017 om terug te keren naar Pakistan, alwaar jullie samen een zaak begonnen.

In maart 2018 hadden u en J. seks in de drawing room van het huis van zijn ouders, toen zijn vader aanklopte. Jullie hadden de deur op slot gedaan en hij kon jullie niet op heterdaad betrappen, maar verdacht jullie niettemin. Daarop haalde hij een Koran tevoorschijn en vroeg dat jullie daarop zouden zweren dat er niets aan de hand was, wat jullie weigerden te doen. Hierop ging J.'s vader naar de maulvi en beschuldigde u van het corrumperen van zijn zoon. Diezelfde dag kwam de religieuze leider met nog andere personen naar het huis van uw familie om u te confronteren, waarop uw vader u het huis uit zette. U verhuisde met uw vrouw en kinderen naar de stad Mandi Bahaudin. Hier werd uw vrouw evenwel gechanteed en gestalked door mensen uit uw streek, waarop u met hen in een vechtpartij verwickeld raakte. De politie weigerde een klacht te registreren omdat u gay was, en herinnerden u eraan dat uw gedrag trouwens niet legaal was in Pakistan. Uw huisbaas zette u ook buiten. Daarop probeerde u naar het huis van uw schoonouders te gaan, maar zij lieten u niet binnen. U besloot dat u het land maar beter zo snel mogelijk kon verlaten, bij voorkeur naar Spanje waar u twee neven hebt wonen.

U verliet met de hulp van een smokkelaar op 11 november 2018 Pakistan en vloog met gebruik van uw eigen paspoort via Doha en Casablanca naar Banjul, in Gambia. Daar kreeg u van de smokkelaar een Braziliaans paspoort van iemand anders. U werd hiermee aangehouden op de luchthaven van Zaventem op 17 november 2018, waarop u om internationale bescherming verzocht op dezelfde dag.

Ter staving van uw relaas legt u kopieën voor van: het voorblad van uw Pakistaans paspoort, uw Pakistaanse identiteitskaart, een child registration certificate, documenten omtrent uw scholing, en een document omtrent uw tewerkstelling.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. U reisde namelijk naar België met een Braziliaans paspoort, onder naam en met de foto van iemand anders dan uzelf. U verklaarde dat het niet uw bedoeling was om in België te verzoeken om internationale bescherming, en wou doorreizen naar Spanje, maar werd omwille van uw valse of gestolen paspoort aangehouden op de luchthaven (CGVS p. 3).

Wat betreft uw verzoek om internationale bescherming dient er te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst merkt het CGVS dat u geen enkel authentiek stuk kan voorleggen die uw beweerde identiteit en afkomst kunnen staven. Op basis van uw verklaringen blijkt dat u nog contact hebt gehad met uw vrouw in Pakistan (CGVS p. 5), maar u hebt blijkbaar geen originele stukken (kunnen) laten overkomen om uw verklaringen kracht bij te zetten. U legt wel kopieën voor van (de voorpagina) van een Pakistaans paspoort, van een Pakistaanse identiteitskaart, en van een child registration certificate, maar kopieën kunnen steeds onderhevig zijn aan het nodige knip- en plakwerk. Gezien uw komst naar België met een Braziliaans paspoort mag van u verwacht worden dat u meer zou doen om uw werkelijke identiteit en Pakistaanse nationaliteit ontegensprekelijk aan te tonen. Bovendien kan men zich de vraag stellen waarom u enkel een kopie van de voorpagina van uw paspoort zou kunnen voorleggen. Dit wekt dan ook de sterke indruk dat u het volledige paspoort niet wenst neer te leggen, daar de inhoud mogelijks tegenstrijdig is aan uw verklaringen. Deze vaststelling ondermijnt reeds uw oprechtheid.

Wat betreft uw eigenlijke verzoek om internationale bescherming, verklaart u dat u Pakistan moest ontvluchten omwille van een homoseksuele relatie die u onderhield met een man genaamd J., en de problemen die u hieromtrent ondervond in uw streek van herkomst. U bent er evenwel niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u homo- dan wel biseksueel bent, noch uw voorgehouden homoseksuele relatie, noch de problemen die u daaromtrent gekend zou hebben. Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker die zichzelf identificeert als "gay" (CGVS p. 7) verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn seksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. In casu werd echter vastgesteld dat uw verklaringen over uw vermeende geaardheid, de bewustwording daartoe, uw relatie en uw kennis omtrent deze gemeenschap allerm minst konden overtuigen en weinig oprecht leken te zijn. Daar geen geloof meer kan worden gehecht aan uw geaardheid, komt logischerwijs ook de geloofwaardigheid van de problemen die u hierdoor zou hebben ondervonden in het gedrang.

Ten eerste, gepeild naar de ontdekking van uw seksualiteit, voorafgaand aan uw relatie met J., verklaarde u dat u in uw schooltijd en naderhand tevreden was met een vriendin, en later uw vrouw, en toen geen dergelijke gevoelens van aantrekking voor mannen had (CGVS p. 9). Nochtans was u zich naar eigen zeggen wel bewust van het concept van homoseksualiteit en volgde u de nieuwsfeiten daarrond minstens in uw studententijd op, zoals de mogelijkheid voor mannen en vrouwen om te trouwen met partners van hetzelfde geslacht in (delen van) Europa (CGVS p. 11). Mocht u werkelijk homo- dan wel biseksueel zijn kan nochtans verwacht worden dat u zich wel al langer aangetrokken zou hebben gevoeld tot mannen, en dit op zelfbewuste wijze gezien uw wereldse kennis.

U verklaart daarentegen dat uw bewustwording van uw aantrekking tot mannen eerder plots gebeurde op latere leeftijd, toen u tewerkgesteld was in Saudi Arabië. U zou in 2014 een relatie begonnen zijn met J. (CGVS p. 7). Gevraagd naar de gelegenheid waarbij u voor het eerst dergelijke gevoelens had, verklaart u dat u deze gevoelens kreeg "nadat u dicht bij hem was", waarbij u verder toelicht dat jullie op dat moment samen naar een compilatie van pornografische clips aan het kijken waren, een mengeling van homo- en heteropornografie (CGVS p. 9, 10). Gaandeweg zou J. u op een bepaald moment op erotische wijze zijn beginnen aanraken, en u liet zich dat wel gevallen (CGVS p. 11). Ook hier kunnen een aantal bemerkingen bij geformuleerd worden.

Het is ten tweede immers maar weinig geloofwaardig dat u zonder voorgaande met iemand samen naar porno zou kijken. Pornografische werken beelden namelijk niet louter seksuele handelingen uit in een breder artistiek kader, maar zijn net gemaakt met als doel het opwekken van seksuele opwinding. Het is dan ook maar weinig aannemelijk dat u hier met iemand anders naar zou kijken, voorafgaand aan het bestaan van een zekere intieme relatie, waar u ook op gewezen werd gedurende het onderhoud (CGVS p. 10).

Ten derde lijkt het maar weinig aannemelijk dat J. u zoals u beweert op intieme wijze zou zijn beginnen aanraken zonder voorgaande. U gaf al aan dat u voor dat moment niet wist dat J. homo was (CGVS p. 9). Bovendien waren jullie beide Pakistanen, afkomstig uit een cultuur waar homoseksualiteit niet aanvaard is, en bevonden jullie je in Saudi Arabië, tevens een plaats waar homoseksualiteit niet aanvaard is, waar u zelf ook op wees (CGVS p. 11, 12). Het zou dan ook enorm risicovol zijn voor J. om u meteen op dergelijke manier aan te raken, ook al was u op dat moment naar eigen zeggen opgewonden (CGVS p. 11). Er bestond geen garantie dat u niet negatief of zelfs gewelddadig op dergelijke avances zou reageren gezien bovenstaande elementen. Uw voorgehouden opwinding doet daar niet aan af, daar uw opwinding an sich niets zegt over uw aanvaarding van uw (voorgehouden) gevoelens van aantrekking; iemand die zijn eigen homoseksuele aantrekking niet aanvaardt vormt net zozeer een risico voor iemand die hem zou benaderen. Dat J. zomaar zou overgaan tot de daad zonder voorgaande, is dan ook maar weinig aannemelijk.

Ten vierde bevatten uw verklaringen op dit punt ook een contradictie. U verklaarde namelijk eerst dat uw eerste homoseksuele gewaarwording was toen J. u benaderde tijdens het bekijken van een pornofilm (CGVS p. 9), maar daarop geeft u aan dat u reeds voorheen tijdens uw verblijf in Saudi Arabië bij gelegenheid naar homoseksuele pornografie keek, en hier ook het gevoel van kreeg seks te willen hebben (CGVS p. 10, 11). Dit houdt natuurlijk geen steek; als u zich bewust was van het concept homoseksualiteit sinds uw studententijd (CGVS p. 11), en merkte dat u op dergelijke manier reageerde bij het zien van homoseksuele pornografie, dan zou u de gewaarwording logischerwijs daar moeten situeren. Het lijkt er evenwel eerder op dat u enkel verwijst naar voorafgaande homoseksuele pornoconsumptie omdat u gedurende het onderhoud werd geconfronteerd met uw vreemde verklaringen daaromtrent (zie infra), en dat het dan ook geen waarheidsgetrouwe weergave van de feiten betreft.

U verklaarde namelijk ten vijfde ook dat u in Saudi Arabië enkel aan pornografische films kon raken door deze onderling te delen met vrienden en collega's (CGVS p. 10). Saudi Arabië is inderdaad een zeer restrictieve maatschappij op dit vlak, waardoor het goed mogelijk is dat u enkel op de door u gespecificeerde manier aan pornografisch materiaal kon raken. Doch uw verklaring als zou het gaan om een mengelmoes van hetero- en homopornografie (CGVS p. 10) komt maar weinig aannemelijk over. Wederom dient de context hieromtrent in herinnering gebracht te worden: homoseksualiteit is zowel in Pakistan als in Saudi Arabië een taboe onderwerp, en het is daarom maar moeilijk voor te stellen dat iemand die homoseksuele pornografie in zijn bezit zou hebben, deze zomaar met zijn collega's zou delen en zichzelf zo zou outen. Laat staan dat de ontvangers, in die mate dat het om hetero's met voor Pakistan of Saudi Arabië traditionele opvattingen gaat, deze clips zomaar aan zich zouden laten passeren zonder hun beklag te doen bij de originele eigenaar – of erger.

Ten zesde komen uw verklaringen over uw ontdekking in Saudi Arabië ook eerder contradictoair over. Zo verklaart u initieel dat u in Saudi Arabië in de problemen kwam omdat u door collega's vaak samen met J. gezien werd, zonder meer (CGVS p. 7). Er op gewezen dat het in Saudi Arabië normaal is om enkel omgang te hebben met mannen, voegt u hieraan toe dat jullie vaak in elkaars slaapvertrekken kwamen, wat niet toegelaten was omdat jullie in verschillende bedrijven werkten. Bovendien zou J. ook vaak gezien zijn in uw kamer met enkel zijn ondergoed aan (CGVS p. 8). Gevraagd of u de deur dan niet kon dichtdoen of op slot doen als jullie samen waren, stelt u dat u dit wel deed, maar dat jullie niettemin verdacht werden door de collega's, omdat ze J. niettemin vaak zo zagen, en hij haarverwijderingsproducten gebruikte (CGVS p. 8). Uw verklaringen in deze lijken al te zeer te evolueren gedurende de vertelling, waarbij elke follow up-vraag aanleiding geeft tot een ietwat andere versie van de voorgehouden feiten.

U verklaart dat u nadat u in Saudi Arabië door een manager geconfronteerd werd, terug naar Pakistan reisde, daar uw relatie met J. verder zette, en uiteindelijk betrap werd door diens vader. Ook hier kunnen verschillende opmerkingen geformuleerd worden.

Zo valt het ten zevende op dat u in uw verklaringen voor de DVZ geen melding had gemaakt van uw relatie met J.

U sprak enkel in algemene bewoording over homoseksueel zijn, en dat u daardoor in Saudi Arabië problemen kreeg en in Pakistan ge-out werd bij uw vader door een groep mensen (vragenlijst CGVS dd. 22 november 2018, afdeling 3.5.). Tijdens het persoonlijk onderhoud geeft u evenwel aan dat uw gehele homoseksuele ervaring en alle problemen daaromtrent vervat was in één relatie, die met J. (CGVS p. 7 e.v.). Het lijkt maar vreemd dat u in dat geval geen melding van hem gemaakt zou hebben voor de DVZ. Hier op gewezen gedurende het onderhoud, werpt u tegen dat u op dat moment enkel kort uw problemen moest samenvatten (CGVS p. 15), maar die uitleg kan niet overtuigen: aangeven dat u in de problemen kwam omwille van een welbepaalde relatie is niet hetzelfde als in de problemen komen omwille van uw geaardheid as such, en bovendien is het vermelden van één naam, zeker als die zo'n belangrijke positie in het relaas inneemt, perfect verenigbaar met de nood om het "kort te houden".

Ten achtste legt u ook contradictoire verklaringen af over wat uw vrouw precies wist van uw geaardheid dan wel relatie. Voor de DVZ verklaarde u namelijk dat "mijn vrouw was echter wel op de hoogte van mijn geaardheid" wanneer u spreekt over het moment waarop uw vader hierachter kwam (vragenlijst CGVS dd. 22 november 2018, afdeling 3.5.). Voor het CGVS verklaarde u evenwel dat uw vrouw het pas op dat eigenste moment te weten kwam, samen met uw vader (CGVS p. 14, 15). Hier op gewezen, loochent u enkel uw eerdere verklaringen (CGVS p. 15), wat uiteraard geen afdoende uitleg is voor deze tegenstrijdigheid.

Ten negende is ook uw beschrijving over de ontdekking van de relatie in Pakistan eerder zonderling. Zo beweert u dat u samen met J. seks had in de drawing room van het huis van zijn ouders (CGVS p. 15). Een drawing room is een kamer voor het ontvangen van gasten die gelegen is tussen de straatkant en de rest van het huis, en u stelt dat u deze langs binnen op slot deed. De vader van J. merkte dan dat er zich iemand in de drawing room had afgezonderd doordat hij de deur langs de kant van de gang op slot aantrof. Hij maande daarop aan de deur te open, wat jullie ook deden (CGVS p. 15, 16). Hier kunnen verschillende kanttekeningen bij gemaakt worden: waarom kiezen om seks te hebben in een kamer waar de andere bewoners van het huis door moeten om naar buiten te gaan? Waarom verliet u het huis niet langs de straatkant nadat de vader van J. vroeg om de deur te openen? Waarom tout court het risico nemen om in het ouderlijk huis van J. betrekking te hebben, terwijl jullie samen een succesvol vastgoedkantoor uitbaatten (CGVS p. 12) en zo dus wel toegang zouden hebben tot ongestoorde locaties? Deze zaken maken uw verklaringen alleen maar minder aannemelijk.

Ten tiende kunnen er ook kanttekeningen gemaakt worden bij uw verklaringen over (uw relatie met) J. Uw beschrijving van hem is primo eerder generisch te noemen: hij was zo zou oud als u, zijn fysiek was niet erg dun of dik, zijn haar was niet te lang en niet te kort, en hij had hetzelfde als u gestudeerd (zij het een jaar minder) (CGVS p. 12). Zijn interesses waren cricket (allerminst uitzonderlijk in Pakistan), televisie, en het lezen van magazines (welke? – "de gewoonlijke, wekelijkse") (CGVS p. 13, 14). Jullie waren verlief op elkaar, maar gevraagd over wat jullie het dan hadden onder elkaar beperkt u zich tot jobs, toekomstplannen, en dat jullie van elkaar hielden. Gevraagd of jullie praatten over de relatie en toekomstplannen die jullie hadden, omschrijft u de relatie als een verslaving, en dat jullie van plan waren om de relatie geheim te houden (CGVS p. 14), wederom niet echt doorleefd te noemen. U verwijst trouwens meermaals naar uw gevoelens als onbedwingbaar, een verslaving, etc. (CGVS p. 12, 14, 17), wat eerder doet denken aan kwalijke vooroordelen over homoseksualiteit dan een werkelijke beleving. Ook het karakter van J. geeft u met erg weinig diepgang weer: u kan niets in het bijzonder aanstippen waar hij een hekel aan had, en omschrijft zijn persoonlijkheid enkel als "sympathiek" (CGVS p. 18). Alles samen lezen uw verklaringen over J. allerminst alsof jullie een jarenlange intieme (en gevaarlijke) relatie hadden.

Ten slotte kan ook nog aangestipt worden dat u ondanks uw eerdere bewering van het tegendeel, niet echt op de hoogte leek van recente nieuwsfeiten omtrent homoseksualiteit. Nochtans verklaarde u gedurende het onderhoud dat u deze zaken wel opvolgde (CGVS p. 11), en kan er verwacht worden van iemand die er een heimelijke homorelatie op nahoudt dat hij voor deze zaken een bovengemiddelde interesse zou tonen. Maar als u gedurende het onderhoud gevraagd werd of u zich enigerlei nieuwsfeit hieromtrent uit Pakistan voor de geest kon halen, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS p. 17). Ook over de homogemeenschap in Saudi Arabië of Pakistan gaf u aan geen kennis te hebben, en geeft u aan te menen dat deze toch niet bestaan (CGVS p. 19).

Om bovenstaande redenen dient besloten te worden dat u uw voorgehouden geaardheid, relatie en problemen niet aannemelijk kon maken. Al deze elementen samen leiden de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer

naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Pakistan eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie uitgevoerd door CEDOCA blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan in 2015 verbeterd was in vergelijking met de eerdere jaren en dat deze trend zich heeft verdergezet in 2017-2018. Zo is er sprake van een duidelijke daling in het aantal terroristische aanslagen, alsook een vermindering van het aantal sektarisch geïnspireerde veiligheidsincidenten en etno-politieke gewelddaden. Ook het aantal te betreuren burgerdoden is in geheel Pakistan gedaald. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's anno 2017-2018 problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas (FATA) en in mindere mate in Khyber-Pakhtunkwa (KP). Hoewel de situatie in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in de provincie Punjab de vorm aanneemt van terroristische aanslagen, sektarisch geweld, etno-politiek geweld, en crimineel geweld.

In 2015 was de provincie Punjab, in vergelijking met de rest van Pakistan, relatief vreedzamer. Zowel het aantal terroristische aanslagen, het aantal targeted killings, als het aantal burgerslachtoffers was er gedaald. Deze dalende trend zet zich, voor wat het aantal terroristische aanslagen betreft, verder in 2016 en 2017. Het aantal targeted killings, waarbij hoofdzakelijk de Pakistaanse veiligheidsdiensten gevisieerd worden, nam daarentegen toe. Niettegenstaande er in 2017 sprake was van een lichte stijging in het aantal slachtoffers, bleef het aantal burgerslachtoffers in de provincie beperkt. De stad Lahore wordt nog steeds het meest getroffen door geweld. UN OCHA maakt evenwel geen melding van een uitwaartse ontheemding uit Lahore of uit andere districten in de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab met enige regelmaat incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om

aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van “de Wet uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29.07.1991) en schending van artikelen 62 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoeker vroeg uitdrukkelijk of hij het origineel van zijn documenten moest laten overbrengen via DHL, waarop de *protection officer* van het Commissariaat-generaal gewoonweg geen antwoord gaf. Die gaf bovendien de indruk dat hij het neerleggen van het origineel niet belangrijk achtte. Vervolgens in de bestreden beslissing motiveren dat verzoeker geen originele documenten heeft neergelegd om het relaas af te wijzen als ongeloofwaardig is dan ook niet oprecht.

Verder worden de homoseksuele gevoelens en het aanvaarden van de homoseksuele geaardheid van verzoeker zeer simplistisch voorgesteld in de bestreden beslissing. Zo wordt het niet geloofwaardig geacht dat verzoeker zijn homoseksuele gevoelens niet heeft geuit tijdens zijn studentenjaren, maar wel tijdens het kijken naar een pornofilm. Verzoeker betoogt dat de uiting van homoseksuele gevoelens niet zo zwart-wit kan worden voorgesteld en verwijst naar onderzoek van A. Kinsey, gepubliceerd in 1948 (verzoekschrift, stuk 3).

Verzoeker stelt nog concreet het volgende:

“Het stellen dat verzoeker geen homoseksueel kan zijn, omdat hij geen gevoelens had in zijn studentenjaren voor mannen is dan ook zeer kortzichtig en absoluut niet gegrond. Het is zelfs niet eens duidelijk op welke wijze het CGVS de mening is toegedaan dat een homoseksueel zich zou moeten uiten tijdens zijn studentenjaren. Het CGVS gaat zelfs verder en motiveert de bestreden beslissing door te stellen dat verzoeker in zijn studentenjaren wist dat homoseksuele partners in Europa konden trouwen en dat hij dus niet zou begrijpen dat verzoeker niet toentertijd zijn homoseksuele gevoelens heeft geuit.

Deze stelling van het CGVS is bovendien volledig tegenstrijdig met zijn verdere motivering in de bestreden beslissing waarin werd gesteld dat gelet op het feit dat zowel J. en verzoeker Pakistanen zijn en dus gelet op hun Pakistaanse cultuur hij onbegrijpelijk acht dat ze hun gevoelens hebben geuit tijdens het kijken naar een pornofilm. Het niet kunnen uiten van de seksuele geaardheid en bewust/onbewust deze gevoelens onderdrukken tijdens de studentenjaren (er dient te worden opgemerkt dat op een jonge leeftijd zeer moeilijk is om bepaalde gevoelens te aanvaarden en te uiten dan op een oudere, rijpere leeftijd) omwille van de strenge cultuur die heerst in Pakistan wordt ongeloofwaardig geacht en het wel uiten van homoseksuele gevoelens (weliswaar tijdens het kijken naar een pornofilm) acht het CGVS eveneens ongeloofwaardig en werpt hij dienaangaande dezelfde redenen, m.n. de strenge Pakistaanse cultuur, op. Begrijpen wie kan (!!).

Het CGVS acht vervolgens de verklaringen van verzoeker eveneens tegenstrijdig, door te stellen dat verzoeker zijn gevoelens tijdens zijn studentenjaren niet heeft geuit, maar vóór zijn seksuele belevenis met J. wel naar homoseksuele pornografie keek. Dit acht het CGVS tegenstrijdig. Het is absoluut niet duidelijk wat hier tegenstrijdig aan is. Des te meer er in de wetenschappelijke onderzoeken duidelijk worden gesteld dat iedere persoon zijn/haar gevoelens anders en op een ander tijdstip in het leven aanvaart en daarmee ook naar buiten komt. Over dit punt zijn trouwens meeste wetenschappelijke onderzoekers eens. Het feit dat verzoeker al VOOR zijn intieme relatie met J. met die gevoelens zat en deze trachtte te aanvaarden blijkt eveneens uit het feit dat hij vóór de relatie met J. naar homoseksuele pornografie keek. Het is dan ook niet zo dat verzoeker plots en vooreerst seks had met J.

Het CGVS acht het asielaanvaarden van verzoeker eveneens ongeloofwaardig, omdat verzoeker en J. ervoor hadden gekozen seks te hebben in drawing room van het huis van de ouders van J.

Dienaangaande informeerde verzoeker het CGVS tijdens zijn interview als volgt (zie gehoor CGVS 12 oktober 2018 p.16):

“Kon u niet gedaan hebben dat niemand thuis was?

In de huiskamer, die is aan het kant van de kamer en er was niemand, het is apart van het huis.

Des te meer reden dat je kan doen alsof tot hij weg is.

In pakistan zijn het andere sloten dan hier, je kan enkel langs binnen het op slot doen, je kan dat niet van buiten doen.

Dat is toch onzin, dan komen mensen binnen als je er niet bent en nemen al je spullen.

In de dorpen, we hebben een verschillende inrichting huis. Er is de drawing room buiten het huis, er is een deur voor de familie om binnen te komen, de drawing room is van voor, als iemand daar binnenkomt, dat kan meteen van de straat. De tweede deur is van het huis. Als iemand in de drawing room is weet de familie dat niet.

Dat gaat u wat beter moeten uitleggen.

(tekent)

Ok, en waar had u de seks?

In de eerste kamer.

(...)”

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat verzoeker een hele duidelijk tekening aangaande ‘drawing room’ heeft gemaakt waarna de PO duidelijk heeft begrepen wat verzoeker precies met deze kamer wenste te zeggen. Dit blijkt uit het antwoord van de PO en het feit dat hij vervolgens dienaangaande ook geen bijkomende vragen meer heeft gesteld.

De motivering van de bestreden beslissing getuigt dan ook enkel en alleen van het feit dat de commissaris in casu de problematiek niet heeft begrepen en dat er dan ook een voorbarige beslissing werd genomen zonder grondig onderzoek. Verder, rijst eveneens de vraag om welke redenen de zeer duidelijke schetstekening dienaangaande die door verzoeker werd gemaakt (het beroep van verzoeker is trouwens bouwingenieur en hij heeft dan ook een duidelijk schetstekening gemaakt van het huis van de ouders van J.) niet in het administratieve dossier werd gevoegd. De schetstekening werd trouwens op het blad van de tolk/de PO gemaakt.”

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker een uittreksel uit “*Sexual behavior in the Human Male*” van A. Kinsey.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Wat de weigering van de vluchtelingenstatus betreft, is het betoog van verzoeker niet ernstig dat hij het belang van originele documenten onvoldoende kende omwille van de reactie van de *protection officer* tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker was van bij aanvang van de procedure in kennis gesteld van het belang van het neerleggen van documenten. Bij de CGVS-vragenlijst van 22 november 2018 wordt verzoeker immers uitdrukkelijk geadviseerd om zo mogelijk documenten voor te leggen die zijn identiteit, herkomst, reisweg en de door hem aangehaalde feiten aantonen. Hij moet alle stukken die hij in zijn bezit heeft voorleggen en geen documenten achterhouden. Hij moet zo mogelijk originele documenten voorleggen en al het mogelijke doen om stukken te bekomen (CGVS-vragenlijst, stuk 10, p. 1). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op 30 november 2018 werd verzoeker opnieuw gewezen op het feit dat er een medewerkingsplicht op hem rust, en dat het van uitermate groot belang is dat hij een zicht geeft op zijn werkelijke nationaliteit en eventuele eerdere verblijfplaatsen voor zijn komst naar België (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 2). Verzoekers advocaat was aanwezig bij het persoonlijk onderhoud, zodat die tevens verzoeker kon wijzen op het belang om het verzoek te staven.

Artikel 48/6, § 1, eerste tot derde lid, van de Vreemdelingenwet luidt immers als volgt:

“De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.”

De motivering van de bestreden beslissing steunt op een juiste beoordeling van de feitelijke gegevens van het administratief dossier en is juridisch correct, zodat de Raad deze motivering overneemt:

“Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. U reisde namelijk naar België met een Braziliaans paspoort, onder naam en met de foto van iemand anders dan uzelf. U verklaarde dat het niet uw bedoeling was om in België te verzoeken om internationale bescherming, en wou doorreizen naar Spanje, maar werd omwille van uw valse of gestolen paspoort aangehouden op de luchthaven (CGVS p. 3).”

“Vooreerst merkt het CGVS dat u geen enkel authentiek stuk kan voorleggen die uw beweerde identiteit en afkomst kunnen staven. Op basis van uw verklaringen blijkt dat u nog contact hebt gehad met uw vrouw in Pakistan (CGVS p. 5), maar u hebt blijkbaar geen originele stukken (kunnen) laten overkomen om uw verklaringen kracht bij te zetten. U legt wel kopieën voor van (de voorpagina) van een Pakistaans paspoort, van een Pakistaanse identiteitskaart, en van een child registration certificate, maar kopieën kunnen steeds onderhevig zijn aan het nodige knip- en plakwerk. Gezien uw komst naar België met een Braziliaans paspoort mag van u verwacht worden dat u meer zou doen om uw werkelijke identiteit en Pakistaanse nationaliteit ontegensprekelijk aan te tonen. Bovendien kan men zich de vraag stellen waarom u enkel een kopie van de voorpagina van uw paspoort zou kunnen voorleggen. Dit wekt dan ook de sterke indruk dat u het volledige paspoort niet wenst neer te leggen, daar de inhoud mogelijks tegenstrijdig is aan uw verklaringen. Deze vaststelling ondermijnt reeds uw oprechtheid.”

Bovendien betreft verzoekers verweer op dit punt slechts de herhaling van zijn verklaringen en heeft hij tot op heden geen enkel origineel stuk voorgelegd. Van kopieën moet de bewijswaarde worden gerelativeerd, omdat deze gemakkelijk kunnen worden gefabriceerd en gemanipuleerd.

Verzoekers betoogt dat de bestreden beslissing slechts besluit tot ongeloofwaardigheid van zijn seksuele geaardheid omdat hij zijn homoseksuele gevoelens niet tijdens zijn studentenjaren heeft geuit, maar wel tijdens het kijken, naar een pornofilm, kan niet worden bijgetreden. De bestreden beslissing gaat immers voorafgaand aan een resem argumenten in op het feit dat van verzoeker, die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn seksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas wordt verwacht. In voorliggend geval stelde de commissaris-generaal terecht vast dat verzoekers verklaringen over zijn vermeende geaardheid, de bewustwording daartoe, zijn relatie en zijn kennis omtrent de gemeenschap allerm minst konden overtuigen en weinig oprecht blijken. Een verwijzing naar een wetenschappelijke bijdrage van A. Kinsey in 1948, werpt geen ander licht op verzoekers verklaringen.

Verzoeker stelt verder nog dat de bestreden beslissing tegenstrijdig is gemotiveerd, maar hij leest de bestreden beslissing verkeerd dat het niet kunnen uiten van de seksuele geaardheid en deze gevoelens onderdrukken tijdens studentenjaren ongeloofwaardig wordt geacht omwille van de strenge cultuur die heerst in Pakistan. De bestreden beslissing vermeldt dit niet, maar geeft nauwkeurig weer dat hij tot 2014 geen bewustwording doormaakte van zijn aantrekking tot mannen. Verder wordt omstandig uiteengezet waarom geen geloof kan worden gehecht aan de tegenstrijdige verklaringen over het feit dat hij zijn eerste homoseksuele gewaarwording enerzijds vastpint op het moment dat hij met J. porno bekijkt, maar anderzijds stelt dat hij voorheen ook bij gelegenheid naar homoseksuele pornografie keek. Bijgevolg legt verzoeker tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen af over de gewaarwording van zijn homoseksuele geaardheid.

Verzoeker laat bovendien de motieven van de bestreden beslissing ongemoeid dat hij ongeloofwaardige verklaringen aflegt over het feit (i) dat hij zonder het reeds bestaan van een intieme relatie met J. samen met hem naar homoseksuele pornografische clips zou kijken, (ii) dat J. verzoeker zonder voorgaanden zou zijn beginnen aanraken, zonder dat verzoeker zijn geaardheid al had aanvaard, (iii) dat hij pornografisch materiaal, een mengelmoes van hetero- en homopornografie, deelde met vrienden en collega's, (iv) dat verzoeker over de ontdekking van zijn homoseksuele geaardheid in Saoedi-Arabië een andere versie geeft van de voorgehouden feiten naargelang hij wordt geconfronteerd met bijkomende vragen over zijn verklaringen.

Tot slot beperkt verzoekers kritiek zich tot het ontbreken in het administratief dossier van een tekening van de woning van J.'s ouders in Pakistan, waar verzoeker en J. zouden zijn betrapt door J.'s vader. Los van het feit dat dit een overtuigend motief uitmaakt, blijkt uit de bestreden beslissing geenszins dat bij de motivering over de voorgehouden problemen in Pakistan geen rekening werd gehouden met de volledige informatie die verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud heeft meegedeeld. Bijgevolg blijft de vaststelling overeind dat (i) verzoeker geen melding maakte van zijn relatie met J. bij aanvang van de procedure, terwijl deze ene relatie de basis was voor verzoekers gewaarwording van zijn homoseksuele geaardheid en zijn problemen, (ii) zijn verklaringen over wat zijn vrouw precies wist van zijn geaardheid tegenstrijdig zijn, (iii) het ongeloofwaardig is dat verzoeker en J. zich zouden laten betrappen in het ouderlijk huis van J., terwijl zij een succesvol vastgoedkantoor uitbaatten (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 6 en 12), (iv) verzoekers verklaringen over J. allerminst kunnen overtuigen dat zij een jarenlange intieme (en gevaarlijke) relatie hadden, en (v) ondanks de bewering van het tegendeel, verzoeker niet op hoogte is van recente nieuwsfeiten omtrent homoseksualiteit, en hij het bestaan ontkent van een homogemeenschap in Saoedi-Arabië of Pakistan.

De bestreden beslissing wordt bijgevolg verder bevestigd:

“Wat betreft uw eigenlijke verzoek om internationale bescherming, verklaart u dat u Pakistan moest ontvluchten omwille van een homoseksuele relatie die u onderhield met een man genaamd J., en de problemen die u hieromtrent ondervond in uw streek van herkomst. U bent er evenwel niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u homo- dan wel biseksueel bent, noch uw voorgehouden homoseksuele relatie, noch de problemen die u daaromtrent gekend zou hebben. Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker die zichzelf identificeert als “gay” (CGVS p. 7) verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn seksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. In casu werd echter vastgesteld dat uw verklaringen over uw vermeende geaardheid, de bewustwording daartoe, uw relatie en uw kennis omtrent deze gemeenschap allerminst konden overtuigen en weinig oprecht leken te zijn. Daar geen geloof meer kan worden gehecht aan uw geaardheid, komt logischerwijs ook de geloofwaardigheid van de problemen die u hierdoor zou hebben ondervonden in het gedrang.

Ten eerste, gepeild naar de ontdekking van uw seksualiteit, voorafgaand aan uw relatie met J., verklaarde u dat u in uw schooltijd en naderhand tevreden was met een vriendin, en later uw vrouw, en toen geen dergelijke gevoelens van aantrekking voor mannen had (CGVS p. 9). Nochtans was u zich naar eigen zeggen wel bewust van het concept van homoseksualiteit en volgde u de nieuwsfeiten daarrond minstens in uw studententijd op, zoals de mogelijkheid voor mannen en vrouwen om te trouwen met partners van hetzelfde geslacht in (delen van) Europa (CGVS p. 11). Mocht u werkelijk homo- dan wel biseksueel zijn kan nochtans verwacht worden dat u zich wel al langer aangetrokken zou hebben gevoeld tot mannen, en dit op zelfbewuste wijze gezien uw wereldse kennis.

U verklaart daarentegen dat uw bewustwording van uw aantrekking tot mannen eerder plots gebeurde op latere leeftijd, toen u tewerkgesteld was in Saudi Arabië. U zou in 2014 een relatie begonnen zijn met J. (CGVS p. 7). Gevraagd naar de gelegenheid waarbij u voor het eerst dergelijke gevoelens had, verklaart u dat u deze gevoelens kreeg “nadat u dicht bij hem was”, waarbij u verder toelicht dat jullie op dat moment samen naar een compilatie van pornografische clips aan het kijken waren, een mengeling van homo- en heteropornografie (CGVS p. 9, 10). Gaandeweg zou J. u op een bepaald moment op erotische wijze zijn beginnen aanraken, en u liet zich dat wel gevallen (CGVS p. 11). Ook hier kunnen een aantal bemerkings bij geformuleerd worden.

Het is ten tweede immers maar weinig geloofwaardig dat u zonder voorgaande met iemand samen naar porno zou kijken. Pornografische werken beelden namelijk niet louter seksuele handelingen uit in een breder artistiek kader, maar zijn net gemaakt met als doel het opwekken van seksuele opwindning. Het is dan ook maar weinig aannemelijk dat u hier met iemand anders naar zou kijken, voorafgaand aan het bestaan van een zekere intieme relatie, waar u ook op gewezen werd gedurende het onderhoud (CGVS p. 10).

Ten derde lijkt het maar weinig aannemelijk dat J. u zoals u beweert op intieme wijze zou zijn beginnen aanraken zonder voorgaande. U gaf al aan dat u voor dat moment niet wist dat J. homo was (CGVS p. 9). Bovendien waren jullie beide Pakistanen, afkomstig uit een cultuur waar homoseksualiteit niet aanvaard is, en bevonden jullie je in Saudi Arabië, tevens een plaats waar homoseksualiteit niet aanvaard is, waar u zelf ook op wees (CGVS p. 11, 12). Het zou dan ook enorm risicovol zijn voor J. om u meteen op dergelijke manier aan te raken, ook al was u op dat moment naar eigen zeggen opgewonden (CGVS p. 11). Er bestond geen garantie dat u niet negatief of zelfs gewelddadig op dergelijke avances zou reageren gezien bovenstaande elementen. Uw voorgehouden opwindning doet daar niet aan af, daar uw opwindning an sich niets zegt over uw aanvaarding van uw (voorgehouden) gevoelens van aantrekking; iemand die zijn eigen homoseksuele aantrekking niet aanvaardt vormt net zozeer een risico voor iemand die hem zou benaderen. Dat J. zomaar zou overgaan tot de daad zonder voorgaande, is dan ook maar weinig aannemelijk.

Ten vierde bevatten uw verklaringen op dit punt ook een contradictie. U verklaarde namelijk eerst dat uw eerste homoseksuele gewaarwording was toen J. u benaderde tijdens het bekijken van een pornofilm (CGVS p. 9), maar daarop geeft u aan dat u reeds voorheen tijdens uw verblijf in Saudi Arabië bij gelegenheid naar homoseksuele pornografie keek, en hier ook het gevoel van kreeg seks te willen hebben (CGVS p. 10, 11). Dit houdt natuurlijk geen steek; als u zich bewust was van het concept homoseksualiteit sinds uw studententijd (CGVS p. 11), en merkte dat u op dergelijke manier reageerde bij het zien van homoseksuele pornografie, dan zou u de gewaarwording logischerwijs daar moeten situeren. Het lijkt er evenwel eerder op dat u enkel verwijst naar voorafgaande homoseksuele pornoconsumptie omdat u gedurende het onderhoud werd geconfronteerd met uw vreemde verklaringen daaromtrent (zie infra), en dat het dan ook geen waarheidsgetrouwe weergave van de feiten betreft.

U verklaarde namelijk ten vijfde ook dat u in Saudi Arabië enkel aan pornografische films kon raken door deze onderling te delen met vrienden en collega's (CGVS p. 10). Saudi Arabië is inderdaad een zeer restrictieve maatschappij op dit vlak, waardoor het goed mogelijk is dat u enkel op de door u gespecificeerde manier aan pornografisch materiaal kon raken. Doch uw verklaring als zou het gaan om een mengelmoes van hetero- en homopornografie (CGVS p. 10) komt maar weinig aannemelijk over. Wederom dient de context hieromtrent in herinnering gebracht te worden: homoseksualiteit is zowel in Pakistan als in Saudi Arabië een taboe onderwerp, en het is daarom maar moeilijk voor te stellen dat iemand die homoseksuele pornografie in zijn bezit zou hebben, deze zomaar met zijn collega's zou delen en zichzelf zo zou outen. Laat staan dat de ontvangers, in die mate dat het om hetero's met voor Pakistan of Saudi Arabië traditionele opvattingen gaat, deze clips zomaar aan zich zouden laten passeren zonder hun beklag te doen bij de originele eigenaar – of erger.

Ten zesde komen uw verklaringen over uw ontdekking in Saudi Arabië ook eerder contradictoair over. Zo verklaart u initieel dat u in Saudi Arabië in de problemen kwam omdat u door collega's vaak samen met J. gezien werd, zonder meer (CGVS p. 7). Er op gewezen dat het in Saudi Arabië normaal is om enkel omgang te hebben met mannen, voegt u hieraan toe dat jullie vaak in elkaars slaapvertrekken kwamen, wat niet toegelaten was omdat jullie in verschillende bedrijven werkten. Bovendien zou J. ook vaak gezien zijn in uw kamer met enkel zijn ondergoed aan (CGVS p. 8). Gevraagd of u de deur dan niet kon dichtdoen of op slot doen als jullie samen waren, stelt u dat u dit wel deed, maar dat jullie niettemin verdacht werden door de collega's, omdat ze J. niettemin vaak zo zagen, en hij haarverwijderingsproducten gebruikte (CGVS p. 8). Uw verklaringen in deze lijken al te zeer te evolueren gedurende de vertelling, waarbij elke follow up-vraag aanleiding geeft tot een ietwat andere versie van de voorgehouden feiten.

U verklaart dat u nadat u in Saudi Arabië door een manager geconfronteerd werd, terug naar Pakistan reisde, daar uw relatie met J. verder zette, en uiteindelijk betrap werd door diens vader. Ook hier kunnen verschillende opmerkingen geformuleerd worden.

Zo valt het ten zevende op dat u in uw verklaringen voor de DVZ geen melding had gemaakt van uw relatie met J.

U sprak enkel in algemene bewoording over homoseksueel zijn, en dat u daardoor in Saudi Arabië problemen kreeg en in Pakistan ge-out werd bij uw vader door een groep mensen (vragenlijst CGVS dd. 22 november 2018, afdeling 3.5.). Tijdens het persoonlijk onderhoud geeft u evenwel aan dat uw gehele homoseksuele ervaring en alle problemen daaromtrent vervat was in één relatie, die met J. (CGVS p. 7 e.v.). Het lijkt maar vreemd dat u in dat geval geen melding van hem gemaakt zou hebben voor de DVZ. Hier op gewezen gedurende het onderhoud, werpt u tegen dat u op dat moment enkel kort uw problemen moest samenvatten (CGVS p. 15), maar die uitleg kan niet overtuigen: aangeven dat u in de problemen kwam omwille van een welbepaalde relatie is niet hetzelfde als in de problemen komen omwille van uw geaardheid as such, en bovendien is het vermelden van één naam, zeker als die zo'n belangrijke positie in het relaas inneemt, perfect verenigbaar met de nood om het "kort te houden".

Ten achtste legt u ook contradictoire verklaringen af over wat uw vrouw precies wist van uw geaardheid dan wel relatie. Voor de DVZ verklaarde u namelijk dat "mijn vrouw was echter wel op de hoogte van mijn geaardheid" wanneer u spreekt over het moment waarop uw vader hierachter kwam (vragenlijst CGVS dd. 22 november 2018, afdeling 3.5.). Voor het CGVS verklaarde u evenwel dat uw vrouw het pas op dat eigenste moment te weten kwam, samen met uw vader (CGVS p. 14, 15). Hier op gewezen, loochent u enkel uw eerdere verklaringen (CGVS p. 15), wat uiteraard geen afdoende uitleg is voor deze tegenstrijdigheid.

Ten negende is ook uw beschrijving over de ontdekking van de relatie in Pakistan eerder zonderling. Zo beweert u dat u samen met J. seks had in de drawing room van het huis van zijn ouders (CGVS p. 15). Een drawing room is een kamer voor het ontvangen van gasten die gelegen is tussen de straatkant en de rest van het huis, en u stelt dat u deze langs binnen op slot deed. De vader van J. merkte dan dat er zich iemand in de drawing room had afgezonderd doordat hij de deur langs de kant van de gang op slot aantrof. Hij maande daarop aan de deur te open, wat jullie ook deden (CGVS p. 15, 16). Hier kunnen verschillende kanttekeningen bij gemaakt worden: waarom kiezen om seks te hebben in een kamer waar de andere bewoners van het huis door moeten om naar buiten te gaan? Waarom verliet u het huis niet langs de straatkant nadat de vader van J. vroeg om de deur te openen? Waarom tout court het risico nemen om in het ouderlijk huis van J. betrekking te hebben, terwijl jullie samen een succesvol vastgoedkantoor uitbaatten (CGVS p. 12) en zo dus wel toegang zouden hebben tot ongestoorde locaties? Deze zaken maken uw verklaringen alleen maar minder aannemelijk.

Ten tiende kunnen er ook kanttekeningen gemaakt worden bij uw verklaringen over (uw relatie met) J. Uw beschrijving van hem is primo eerder generisch te noemen: hij was zo zou oud als u, zijn fysiek was niet erg dun of dik, zijn haar was niet te lang en niet te kort, en hij had hetzelfde als u gestudeerd (zij het een jaar minder) (CGVS p. 12). Zijn interesses waren cricket (allerminst uitzonderlijk in Pakistan), televisie, en het lezen van magazines (welke? – "de gewoonlijke, wekelijkse") (CGVS p. 13, 14). Jullie waren verlief op elkaar, maar gevraagd over wat jullie het dan hadden onder elkaar beperkt u zich tot jobs, toekomstplannen, en dat jullie van elkaar hielden. Gevraagd of jullie praatten over de relatie en toekomstplannen die jullie hadden, omschrijft u de relatie als een verslaving, en dat jullie van plan waren om de relatie geheim te houden (CGVS p. 14), wederom niet echt doorleefd te noemen. U verwijst trouwens meermaals naar uw gevoelens als onbedwingbaar, een verslaving, etc. (CGVS p. 12, 14, 17), wat eerder doet denken aan kwalijke vooroordelen over homoseksualiteit dan een werkelijke beleving. Ook het karakter van J. geeft u met erg weinig diepgang weer: u kan niets in het bijzonder aanstippen waar hij een hekel aan had, en omschrijft zijn persoonlijkheid enkel als "sympathiek" (CGVS p. 18). Alles samen lezen uw verklaringen over J. allerminst alsof jullie een jarenlange intieme (en gevaarlijke) relatie hadden.

Ten slotte kan ook nog aangestipt worden dat u ondanks uw eerdere bewering van het tegendeel, niet echt op de hoogte leek van recente nieuwsfeiten omtrent homoseksualiteit. Nochtans verklaarde u gedurende het onderhoud dat u deze zaken wel opvolgde (CGVS p. 11), en kan er verwacht worden van iemand die er een heimelijke homorelatie op nahoudt dat hij voor deze zaken een bovengemiddelde interesse zou tonen. Maar als u gedurende het onderhoud gevraagd werd of u zich enigerlei nieuwsfeit hieromtrent uit Pakistan voor de geest kon halen, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS p. 17). Ook over de homogemeenschap in Saudi Arabië of Pakistan gaf u aan geen kennis te hebben, en geeft u aan te menen dat deze toch niet bestaan (CGVS p. 19).

Om bovenstaande redenen dient besloten te worden dat u uw voorgehouden geaardheid, relatie en problemen niet aannemelijk kon maken."

“De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Pakistan eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken.”

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen, beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker komt niet in aanmerking voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit een ongeloofwaardig relaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. De Raad merkt op dat verzoeker geen grieven ontwikkelt op dit punt. De beoordeling in de bestreden beslissing is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Pakistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP